

ГОСПОЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ КЪМ НС

ОТНОСНО: Законопроект за допълнение на Закона за задълженията и договорите № 054-01-56, внесен от Искрен Веселинов и гр. народни представители, на 25.06.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Конфедерацията на работодателите и индустриалците /КРИБ/ - Гласът на българския бизнес – изразява следното становище по посочения законопроект:

Вносителите предлагат създаването на нова разпоредба в Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, с която да се въведе т.нар. „абсолютна“ десетгодишна погасителна давност по отношение на всички вземания срещу физически лица, независимо от прекъсването ѝ.

Макар мотивите да са базирани на съображения за социална справедливост и правна стабилност, предложеният институт съдържа много неясноти и е налице опасност от обратен ефект – правен хаос и неравнопоставеност на субектите.

Неудачно е по наше мнение, институтът на абсолютната давност по ДОПК да се прилага механично към частноправните субекти. Спрямо държавата срокът започва да тече от момента, в който вземането може да се изпълнява. Процедурата е ясна и лесна – издава се акт и принудителното изпълнение започва.

Но за частноправните субекти нещата не стоят така. При тях има предсъдебна фаза / евентуално/, съдебна фаза и фазата на принудителното изпълнение. В рамките на 10 години този процес е трудноосъществим. Трябва да се вземат предвид и често срещаните хипотези на спиране на исковото производство и на спиране на изпълнението поради предявени искове.

Предложението, както е направено и мотивирано, не посочва момента, от който ще тече абсолютната давност. В случай, че не бъде изрично указано друго, то той следва да се счита от момента на падежа. Което на практика ще означава недобросъвестните длъжници да предприемат необходимото за избягване на погасяването докато изтече давностният срок.

В законопроекта не е предвиден и механизъм на разграничаване на добросъвестните от недобросъвестните длъжници. Ако целта на този институт е да подпомогне хора, изпаднали в обективна невъзможност да погасяват задълженията си, при неговата всеобхватност, той ще облагодетелства такива, които изначално ще целят неизпълнение.

Като отчитаме, че действително има голяма група от граждани с тежки материални затруднения, по отношение на които би било справедливо да се въведе правен режим за окончателно погасяване на задълженията им, то подходът би трябвало да е различен.

Предвидената абсолютна давност да е с по-дълъг срок – 15 или 20 години – и да се отнася за вземания, възникнали след влизането на закона в сила. Наред с това, поради изтъкнатите по-горе съображения, началният момент на давността следва да е от момента, в който е възможно да започне принудителното изпълнение.

На Вашето внимание са представени подробно аргументирани становища от страна на Асоциацията на колекторските агенции в България / колективен наш член/, Асоциацията на банките в България, Министерството на правосъдието и Министерството на финансите, които споделяме.

В заключение, Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България **не подкрепя предложението за допълнение на ЗЗД.**

С уважение,

Евгений Иванов

Изпълнителен директор и член на УС